16.11.2022

7-Б

Всесвітня історія

вч. Рзаєва Н.О.

Тема: Міська культура і повсякденне життя. Розвиток торгівлі.

Мета: пояснити причини появи середньовічних міст; сформувати уявлення про середньовічне місто, його населення та зовнішній вигляд; причини появи та діяльності цехів та гільдій, торгівлі, розвивати та вдосконалювати навички роботи в групах, зі схемами, аналізу документів, уміння учнів установлювати причиннонаслідкові зв'язки, виховувати інтерес до середньовічної історії.

Перегляньте відео: https://youtu.be/5xxjXmtp5Js

1. Опрацюйте опорний конспект:

У добу Середньовіччя торгівля була небезпечною, але вигідною справою. На суші купців грабували рицарі, на морі — пірати. За проїзд володіннями феодала, за користування мостами і переправами купцям доводилося платити. Щоб захиститися від розбійників і допомогти один одному, купці об'єднувалися у спілки — гільдії. Гільдія (нім. gilde — об'єднання) — об'єднання купців для захисту своїх інтересів або цехових привілеїв.

Розвивалася торгівля зі Сходом. Купці плавали Середземним морем до Сирії і Єгипту, Чорним морем — до берегів Криму і Кавказу. Тут європейці скуповували в східних купців предмети розкоші, а також різноманітні прянощі. Особливо прибутковою була торгівля прянощами — перцем, корицею тощо. Їх цінували на вагу золота.

Основні напрямки європейської торгівлі

- Середземним морем до Сирії та Єгипту;
- Чорним морем до Кавказу і Криму
- Північним та Балтійськими морями на Півночі Європи

Городяни. Міська культура

- Патриції міська знать;
- Бюргери повноправні жителі міста;
- Плебеї чорнороби, жебраки та міська біднота.

«Міське повітря робить тебе вільним»

Середземноморську торгівлю контролювали італійські міста — **Генуя та Венеція** Торгівлю в Північному та балтійському морях контролювали:

- м.Брюгге

- Ганза (союз купців з 70+північнонімецьких міст, який виник в XIV ст., з центром в місті Любек)

У середньовічних містах зародилася і сформувалася демократична культура світського характеру, тісно пов'язана з народною творчістю. Найяскравіше вона проявилася в міській літературі, створеній народною розмовною мовою, а не книжною латиною.

Здавна в народі були популярними веселі розважальні оповідки, байки, притчі, які в період розквіту міст зазнали літературної обробки. Так з'явився най популярніший жанр міської літератури — невелике оповідання комічного або сатиричного змісту, спочатку — віршоване, а потім — прозове, яке у Франції називалося фабліо, а в Німеччині — шванк. Головним героєм такого твору був веселий, кмітливий чоловік, який завжди перемагав життєві незгоди й прикрі ситуації. Наприклад, у фабліо «Лікар мимоволі» розповідається, як одному селянинові наказали вилікувати королівську доньку, яка вдавилася кісткою. Селянин зумів розсмішити принцесу і кістка вискочила з її горла. Усі хворі міста вирішили, що селянин володіє даром зцілення і почали вимагати, щоб він вилікував і їх. Щоб не осоромитися, мудрий селянин запропонував найбільш немічному принести себе в жертву: сердегу кинуть у вогонь, а всі інші будуть зцілені його попелом. Почувши це, усі хворі заявили, що вони цілком здорові.

До міської літератури відносять і поезію вагантів.

Її творили мандрівні школярі, а також ченці, що порушували обітницю осідлості та священики без парафії. Свої вірші вони писали латиною. Тематика творів була досить широкою: сатиричне висміювання хабарництва й аморальності духовенства, оспівування веселих розваг, кохання, хвалебні вірші на замовлення тощо.

Домашнє завдання: прочитати пар. 13. Опрацювати пит. на стор. 63.

Завдання надсилайте на освітню платформу Human, вайбер 097-880-70-81, або на ел. адресу <u>nataliarzaeva5@gmail.com</u>